Mr. SPEAKER.—I shall convey the feelings of this House to the Members of his family through the appropriate channels.

NON-OFFICIAL BUSINESS—RESOLUTIONS.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. VENKATAPPA).—Non-official Resolutions will now be taken up.

Resolution No. 1 *re:* Abolition of Compulsory procurement of food-grains under Harvest Order.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಮಂಡಿಸುವ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

"ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹತೋಟಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೆ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ."

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು, ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳೂ, ಅನಾಹುತಗಳೂ, ಅಪಾಯಗಳೂ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವ ದವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಇಷ್ಟೇ ಅವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಂತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಕೈ ತೂಕ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ. ಅಂತೂ ರೈತನು ಹತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಪ್ಪತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ, ಅಲ್ಲವೇ, ಎಂದು ಅಳೆದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಯಂತ್ರ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೋಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡುವ ಎಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಎಚ್. ಎಸ್. ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆ ಇಡುವಾಗ, ಕಟಾವಿಗೆ ಮುನ್ನ, ನವೆಂಬರ್ ಆಖೈರಿಗೆ ಈ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬರೆದು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮೂರು ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ತಿ ಬೆಳೆ ಬರುವುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದೂ ಉಂಟು. ಹೀಗಾದಾಗ 10–14 ಆಣೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಂಟಾಣೆ ಬೆಳೆ ಕೂಡ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತನು ಎಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟೇಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಕೂಡ ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವನಿಂದ ದವಸ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಕೊಡಲು ಸಾಲದೇ ಬಂದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಅವನಿಗೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನು 2 ಪಲ್ಲ 25 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಠಿಣ ಸಜಾ ಆಗಿ, ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅತನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. Grow more ಬದಲು grow less ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ರೈತರು ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :—

"This Assembly is of the opinion that the system of control under which food articles are being compulsorily acquired from the raiyats in the State be immediately abolished."

Sri K. SAMPANGI RAMAIAH (Kolar District—General).—

The amendment I wish to move is to the following effect :—

"Add the words 'and a system of equitable levy be introduced' after the word 'abolished'."

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳೆ ಸಂವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾರು ಯಾರು ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ತೊಂದರೆಗಳಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ರುಷವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಇದನ್ನು ನಾವು ಏಕ್‌ದಂ ತೆಗೆದರೂ ತೊಂದರೆಯಿದೆ; ಅಥವಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದರೂ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿ, ಅವರು ಯಾವುದೊಂದು ಅನೀತಿಯುತವಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೋಗದಂತೆ ದೂರವಾಗಿಡಲು ಈಗ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ. ಎಂದಿದ್ದರೂ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸವು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನೀಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಸೂಲಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ 'ಫಿಕ್ಸೆಡ್ ಲೆವಿ' ಸಿಸ್ಟಂ ಎಂಬ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಈಗ ಜನರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಈಗ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 8–9 ವರ್ಷಗಳಾಗಾಯ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೈತನಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ನೀವು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ಚೈತನ್ಯ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗಿರುತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಥಂಥವರು ಅಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂಬುದಾಗಿ ತಾವು ಒಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಕಮ್ಮಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.)

ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೀಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಜನರು ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಉಳಿಯುವ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಅವರು ಯಾವ ಬೆಲೆಗಾದರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳಿಗೆ ಲಾಭ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ತಾವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರು ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಅನೀತಿಯುತವಾದ ಅಧಿಕ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ತಾವೇನಾದರೂ ಕಾನೂನಿನ ಬಲಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಚಾಪೆ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅವರು ರಂಗೋಲೆ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಅನೀತಿಯುತವಾದ ಲಂಚಕೋರತನ, ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಲಂಚದ ಪ್ರಭಾವವೆಂತಹುದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವ ಕಾರಣ ಈಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ—ಕೆಲ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು ಆ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಹೋಗುವಂಥ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ನೌಕರರನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಳನ್ನೂ ಹಾಕದೆ, ಕೇವಲ ಬಡವರಾಗಿರುವವರು, ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿಂದಲೇ ಧನ, ಧಾನ್ಯಗಳೆರಡನ್ನೂ ವಸೂಲಿಮಾಡಿ ಧಾನ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಧನವನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು "ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಆಳ ನೋಡಿದಂತೆ" ಇರುತ್ತೆ. ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಲೇಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ತೊಂದರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುವುವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದರೆ ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಈ 'ಫಿಕ್ಸೆಡ್ ಲೆವಿ' ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸೂಲಿ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದವಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆತನಿಗೆ ಎಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ರೈತನಾದವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ಆತನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದನ್ನು ಆತ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾವು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಖಂಡುಗ ದವಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ನಂತರ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಆತನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಆತ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—'ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ' ಎಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಬೆಲೆಗಾದರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡ ಬಹುದೆಂದೋ ?.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಮೊನ್ನೆ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಈ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, Seven point programme ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಅಂಶ ಸಹ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಇಷ್ಟು ಕಾಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದನಂತರ, ಹಾಗೆ ಆತನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಆತನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸ ಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ನಾನೀಗ ತಿಳಿಸತಕ್ಕ 'ಫಿಕ್ಸೆಡ್ ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ' ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಇಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಬೇಕಾದಂತೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಒದಗದೆ ಅದು ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ ಒಂದಕ್ಕೆ 22-23 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು, ಈಗ ಏಕ್‌ದಂ 16-17 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಜನರಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಧ್ಯಮ ರೀತಿಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಾಲೀ, ಅನೇಕ ಜನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈತರುಗಳು, ಒಂದು ಕಾಳೂ ಬತ್ತವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡದೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಕೆಲಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ತಲೆ ಹೊರೆಯ ಮೇಲೆ 5–10–20–30 ಸೇರಿನಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂಥಾ ಅನೇಕ ಜನ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಠೋರ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋ ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ದವಸಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಜನರು ಹಸಿವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತೆ. ತಾವು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ $2\frac{1}{2}$ ಶೇರು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಗೋಧಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ 5 ಶೇರು ಆಹಾರವನ್ನೇ ತಿಂದು ಜೀವಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇಂದು ಜನರು ಇಂಥಾ ಅನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಆಹಾರದಿಂದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.)

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಾವು ಈಗಿರ ತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆರ್ಡ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಒಂದು ಬೆಂಬಲಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಜನರು ಕಾನೂನು ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಷ್ಠರೆಂಬ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಸಹ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳಲು ಒಂದು ಸದವಕಾಶವನ್ನು ತಾವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಜೀವನಾಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತಪ್ಪಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆದು ಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾನಾಯಕರು ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಬೆಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, fixed levy system ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾವಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಖುಷ್ಕಿ ಫಸಲು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಫಸಲು ಹೋಗಬಹುದು. ಕೋಲಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಅಭಾವವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ fixed levy system ನಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಥ ಜಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾಲೆ ಕೆಳಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರ ಮುಂತಾದ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವಿರುವ ಕಡೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಧಾನ್ಯವು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟವು ನೀಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ದವಸವನ್ನು 30 ಸೇರಿನವರೆಗೂ ಸಾಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅನ್ನವೇ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವಾಗ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷವಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗುವಷ್ಟು ತಿಂದು ಎಷ್ಟು ತಾನೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದೀತೇ? ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಮಾರಾಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಭೋಜನ ಕೂಟಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಡೆಯಿದ್ದರೂ, ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಭೋಜನ ಕೂಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಕಾನೂನಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾಳಸಂತೆ ಇದೆಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು? ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ಆಸೆಯೇ ಕಾರಣ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜನರು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬುದು, ಅದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಸುಖಪಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಜನರು

ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ್ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅನ್ನ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಭಾವವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯದಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ವರೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.—

"Add the words, 'and a system of equitable levy be introduced' after the word 'abolished'."

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ದೊರೆತರೂ ದೊರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗಲಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಸರ್ವಥಾ ಇರಬೇಕು, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಈ ಬಗೆಯ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಸಹ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚಕೋರತನ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಡಿಲ ಮಾಡಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 30 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಆಯಾಯ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬಹುದೆಂದಿದ್ದುದನ್ನು ಈಗ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಯಾವ ಡೆಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಡಿಲಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ದವಸಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪುನಃ ಈಗ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ, ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗಿ ಬಂದುದೇ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಯಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಕೇಳಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು, "ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿಯು, ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಸರಬರಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ (ಹಂಗಾಮಿ ಅಧಿಕಾರಗಳ) 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಕ್ಟಿನ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಈ ಹತೋಟಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು.)

ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟಿರುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿನೇಶನದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನು, ನಿಯಮ, ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕಾಲ ಅಲ್ಲ ಇದು. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಳಪಟ್ಟಿದೇವೆ. ಅವರ ನಿಯಮ, ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ನಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದನೆಯದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈಗ ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಎರಡು, ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಆ ಬಗೆಯ ಆಶೋತ್ತರ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಪೂರ್ಣ ಹೋಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬತ್ತಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಳೆ ಕಾಲಾತೀತವಾದ್ದರಿಂದ ಇಳುವರಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಆದೀತು ಎಂದು ಅನುಭವಸ್ಥ ರೈತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವವರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರು—ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವರನ್ನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯದಂತೆ ಉಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವವರಿಂದ ದವಸ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ದವಸ ವಸೂಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು. ಹತೋಟಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೌಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಜನಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಬಾರಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಧಿಕ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರೇ ಇಲ್ಲ. ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ವಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹತೋಟಿ ವಜಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಧಡೂತಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು, ಸಂತೋಷವಾಗಬಹುದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅನೇಕರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ

ಇದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅಂಥವರೇ ಮಾನ್ಯ ಸಂಪಂಗಿ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು, ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ಮುಖಂಡ ರೈತರ ಪ್ರೀತಿ, ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಅನೇಕ ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗಿರುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಲಂಚಕೋರತನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಹಿಂಸೆ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡವರಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರ್ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಹಿಂದಿನ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಲೆಕ್ಕದ ಸರಾಸರಿ ಮೇಲೆ ಅಂಥವರು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲಂಚಕೋರತನಕ್ಕೆ ಆಶೆ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಮಳೆ ಅಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಬೆಳೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. 6-7 ವರ್ಷದಿಂದ ರೈತರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ ಈ ವರ್ಷ ಆದೇ ರೈತರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಬೆಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ, ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ದವಸದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೆಲವು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥಾದ್ದೇ ಬೆಳೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನಿನ ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಕೆಳಗೆ ಬತ್ತ ಕಬ್ಬು ಎರಡನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆ ಈ ವರ್ಷ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ 6-7 ವರ್ಷದ ಸರಾಸರಿಯಂತೆ ಬತ್ತ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಮಾಡಿ, ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಏನೋ—ಅದು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ, ತಿಳಿಯದೇ ಇಲ್ಲ—ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು, ಬೆಳೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಥಳ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು.)

ವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾದರೂ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದವಸ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದವಸ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಬೇಕು. ಅಂಥ ಸುಭಿಕ್ಷ ಬಂದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು (ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಆಹಾರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಂದರೆ ಆಹಾರ ಶೇಖರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿರ್ಭಂಧವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಂಥ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಆಹಾರ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳಿರಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಯೋಜನೆಯಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ; ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವ ಜನರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಮೂರನೆಯದು ರೇಷನಿಂಗ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು; ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವವನ ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯ, ಬರೀ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1943ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರು. 1947ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶವಾದ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ರೈತರಿಂದ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಉತ್ಪನ್ನಶಕ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುವುದೇ

ನೆಂದರೆ, "Food for all" ಆಗುವಂತೆ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಯೋಜನೆಯೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ, ಅದು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥಾದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ—ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 7 ಔನ್ಸು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯಾದರೋ 5 ಔನ್ಸು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ 6 ಔನ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.— ಈಗ ಅದನ್ನು 5 ಔನ್ಸ್‌ಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.— ಅಂತೂ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಏನೋ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಗ್ರಹಣದ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಿಂದ ರೈತರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈಗ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ (ಅದರಲ್ಲಿ 65ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ) ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ; ಮಿಕ್ಕ 90% ಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು 'monopoly procurement' ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 300 ಸೇರಿನಂತೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ರೈತರುಗಳು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಬಡಬಗ್ಗರಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಲೋದ್ಬಂಧದಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಸಂಗ ವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ, ಕೊರತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಹಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಾವಿಂದು ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು).

ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆ ರೈತರೇನೋ ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನಾನ್ವಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೊಂದು; ಎರಡನೆಯದು ಈ ಸಂಗ್ರಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು (ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ) ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಮನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದನ್ನೂ ಮನಗಾಣದೆ ಧಾನ್ಯಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದು—ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ತಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಕಾಳಸಂತೆಯುಂಟಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಳಸಂತೆಯನ್ನೂ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ನಡೆಸಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾಳಸಂತೆಯೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಮಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತಾವು ಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ರೈತರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದಲೇ ಬಹಳ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಕಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಧನವಂತರೇನೋ ಈ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೋಟಲ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನ ಬಡಗುಮಾಸ್ತರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ, ಈ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತ್ಯಾ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸೂಚನೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಹವಾಲುಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಆಹಾರ ಸರಬರಾಯಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ internal procurement, ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರುವ ಸಹಾಯ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—Internal procurement ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೊರಗಿನಿಂದಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ

ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೀಗ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಈ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾದರೆ internal procurementನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಏನು ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ತಾವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಇದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು (ಮಂತ್ರಿಗಳು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ!

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಈಗ internal procurement ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ Internal procurementನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ನಗರದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರೈತರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು, ಇಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರ್ಡ್‌ವೈಸ್ಟ್ ಆರ್ಡರನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಹಾರ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲವೂ ರದ್ದಾದ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಫ್ರೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾರಬಹುದು. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಜನರು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೇಷನಿಂಗ್ ವಜಾಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ನಿಗದಿಯಾದ ಖರೀದಿಗೆ, ಕೊಂಡು ನಿಗದಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮಾ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರಂಥವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಫ್ರೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದವಸವನ್ನು ಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದಿಂದ ಸಬ್‌ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಆಹಾರ ಹತೋಟಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ಬಡವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಭಾಗ್ಯವಂತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬರುವಾಗ ಒಬ್ಬರು ಪೋರ್ಡ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಪಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 75 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಹೋಟೇಲುಗಳಲ್ಲಿ 120 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿ 12 ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಹಿಡಿದರು. ಹೀಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು:) ಅನೇಕರು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಬೊಜ್ಜು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಏಕೆ ಅವರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದ್ದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರರೂ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರೂ ಮೈ ಬೆವರು ಸುರಿಸದೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ದವಸವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಬಡವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಿರ್ಣಯದ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಅವರು ಒಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.

ಹಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ 12ನೆಯ ನಿರ್ಣಯದ ಕಡೆ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದರು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆವರಿಗೆ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಕಂಟ್ರೋಲ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಇರುವುದನ್ನು ಉತ್ತಮಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ಒಂದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಬರಲಿ ಅಂತೂ ಅದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಇದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಆಹಾರ ನೀತಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಲ್ಲ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—To be within that technical limit. I shall say about the procurement order.

Janab MOHAMED HANIEF (Bangalore-Muslim).—On a point of information Sir; is it procurement that is opposed or the method of procurement?

Mr. SPEAKER.—Method of procurement.

Janab MOHAMED HANIEF.—So, nobody is opposed to the system of procurement?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The method of procurement as prescribed in the Harvest Order is opposed. The resolution of Sri Chennabyra Gowda says that compulsory procurement of foodgrains under the Harvest Order may be abolished so that foodgrains may be procured in the free market. ಇದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದಕಾರಣ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳು ದವಸ ಬೆಳೆಯದೇಯಿರತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಾಹಾರಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು, ಯಾರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಹಾರ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ, ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ಹತೋಟಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿ

ದ್ದರು? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಬಡವರಿಗೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೂ ಆಹಾರ ಹೇಗೆ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು? ಎಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲಾದರೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜನರೇ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಆತೋಟ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಮರುದಿವಸವೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೆಲೆ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಡವರು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾವೊತ್ತು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದರೂ ಒಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಂಟ್ರೋಲು ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಯಾವೊತ್ತಾದರೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು. ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸಲಹೆಯಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಅದರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು, ಆದಕಾರಣ ಮತ್ತೆ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಸಮಾಜ ಘಾತಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಅಡ್ಡಿ ಆಂತಕಗಳನ್ನುತರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ತೆಗೆದರೆ ಫ್ರೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ.

"System of control under which food articles are being compulsorily acquired....."

ಹಾಗೆ ಅವರಿಂದ ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಫ್ರೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತರರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲೀ ಎಂದು ತಾನೆ ಅದರ ಅರ್ಥ. - I should interpret in that way. If Hon'ble Members should interpret in the other way; I should stand corrected.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹಾಗೆ ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಪಾಲಸಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ಆಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ತಳ್ಳಿಹಾಕಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ ಪೂರೈಸಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಅದೇ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚಕರು ಮಾತನಾಡಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಈ ಆಹಾರ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾದುದರಿಂದ, ಆ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ರೀತಿಯೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಆ ರೀತಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಗಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಮಾದರೂ ಕೂಡ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಉಂಟೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಷಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗ ಪುನಃ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಪೂರೈಸದ ಮುಂಚೆ

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು).

ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯದೇ ಇರುವಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಆಗಲಿ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಆ ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟನಲ್ಲೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಧಾಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಿಯ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲ ಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವಂತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಹಾಗಾದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಆ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. "ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹತೋಟಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ರದ್ದು ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ."

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—The system of control under which food articles are being compulsorily acquired ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಅಂದರೆ compulsory procurement ನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ free ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಯಾರು ಯಾರಲ್ಲಿ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರವಾದ. ಅದನ್ನು ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಆದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಧಾನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವರಿಗೂ ಧರ್ಮ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ವ ಸಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸರ್ವಸಮ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾವು ಅನುಸರಿಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ 10 ಲಕ್ಷ ಕಾರ್ಡು ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ತಾವು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿರುವ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಬಹುದು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಸ್ಯಾನ್ಯಜೂಟರೆರಿಷೇನಿಂಗ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬು ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅಂಶ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿವಸ ಅಂದು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಭಾವವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬಡವರಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಶೇಖರಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸಮಾದಾನ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಡಿ ಯೆಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಈಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯು

ವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಟಾರ್ಗೆಟ್ಟಿನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಂಶ ಸರ್ವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಾಗಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ತಾವು ಬೆಳದದ್ದನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇವರ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿದುದೇ ಅವರದೊಂದು ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆದೊಯ್ದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ನಾನೀಗ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು 15 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ 20 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತಾವು ಬೇಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ಅವರು ತಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿರುವಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅವು ಪುನಃ ನಡೆಯದಂತೆ ತಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಕಾಲ ಇದು ಇದ್ದರೂ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ರೀತಿ ತಾವು ಭರವಸೆ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅದರಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಮನಗಂಡು, ಇದರ ಮಹತ್ವ ನೇನಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅವಕಾಶ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದನ್ನು ಏಕ್‌ದಂ ತೆಗೆದುಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.ಕಾಲ, ದೇಶ, ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡಲು ಇದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M GOVINDA REDDY (Chitaldrug District—General).—While opposing this resolution, I wish to say a few words. I would like to invite the attention of the House to the consequences that would ensue if this resolution is accepted. If the compulsory procurement of foodgrains from the ryots is stopped, it means that if the Government want to supply foodgrains to the people, they will have to procure foodgrains in the open market. That means to say, they will be subject to the operation of the laws of demand and supply and then be able to purchase from the market at the ruling prices and supply. Evidently the implications of that step go too far and I believe the Hon'ble mover of this resolution is not far from realising those implications. It means financial commitment to an extent which by any conceivable stretch of imagination is beyond the capacity of not only this Government but of any other Government in the world. To purchase foodgrains at the ruling prices in the market and then

(SRI M. GOVINDA REDDY.)

supply, particularly when there is shortage of foodgrains, is I believe against the spirit of the resolution. The second thing is, if the Government want to supply foodgrains to the people then the Government must make arrangements to buy foodgrains from outside. Let us realise the consequences of this step. It is already now within our sad experience that we have been purchasing foodgrains from foreign countries by giving our very blood. This is a thing which nobody in the country would support and the Hon'ble mover also does not support. So, if this resolution is accepted and if the people have to get enough foodgrains to maintain their body and soul together, one fact must be given for granted, and that is sufficient foodgrains must be available in the country. They must be within the reach of every purchaser of every class and of every society. If this is granted, then we have no objection and if the Hon'ble mover proves that, we have no objection, in accepting this resolution. But as matters are, I believe I am enlightening the Hon'ble mover that not only in India but in the whole world foodgrains are in shortage. According to the statement which was recently published and which is given by the food expert of the United Nations, Mr. Santa Claus, he says that while the population has registered an increase of 13 per cent in most countries and over 17 per cent in some other countries, the food production has registered an increase of only one per cent. If this is so all over the world, there is shortage of foodgrains, how can we have abundant supply of foodgrains within India and within Mysore? Well then compulsory procurement is necessary at least for this reason to compel the raiyats to grow foodgrains. It is within the experience of the Hon'ble mover that raiyats who can grow foodgrains are not growing foodgrains at all. Many of them are growing commercial crops. These people must have a sense of decency and a sense of responsibility that when they have enough rich and fertile lands on which foodgrains can be grown and have also the means to grow they should go with their bowls to the Government Depots and beg for food grains. This is a thing which every raiyat should be ashamed of and the Hon'ble mover I am sure will agree with me that when every such raiyat makes up his mind to grow foodgrains, there would no need to bring in this resolution at all. That is not the circumstance that is prevailing in the country to-day. So at least in order to enforce this responsibility on every citizen, this compulsory procurement until such time as we could find foodgrains in abudance, is necessary, and we will not be called sane men if we accept this resolution. Therefore I appeal to the Hon'ble member to withdraw this resolution.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು (ನೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಠರಾವು ಫುತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇವೆರಡನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹತೋಟಿಯಿಂದ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ರೈತರು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹದ್ದಿಗೆ ಹಾಕಿದರು ಎಂಬ ಗಾದೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ರೈತನನ್ನು ಆಲ್ಲಗಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆರುಕುಳ ತಪ್ಪಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನ

ಬೈರೇಗೌಡರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ; ಇದು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ತತ್ವವೇನಿದೆಯೋ ಅದರೊಳಗೆ ನಮಗೇನು ಕಿರುಕುಳವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿ ಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ತೊಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. 1943 ರಿಂದ ಜನರು ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅನುಭವವೇನೆಂದರೆ ಶೇಖರಣೆಯು ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅನೇಕರು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಿಂದ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲಾದಂತೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 125 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಆರು ಪಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಪೊಲೀಸಿನವರು ತಡೆಪಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. 365 ದಿವಸಗಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಜನರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಈದಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಸಮತ್ವವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸುಗ್ಗಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವೂ ಇಲ್ಲ, ಶಾಂತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಚುನಾವಣಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕಿರುಕುಳ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಿರುಕುಳವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಗದ್ದೆಮಾಡಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದರೂ ಆಹಾರ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಈ ದಿವಸ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ತತ್ವ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಶೇಖರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದಿವಸ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿ? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸರಬರಾಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಲಾಷೆಪಡುವವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲವರಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಡವರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರ. ಈ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. 1943 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹಾಕಿರುವ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ತರ್ಕವ್ಯ ನಡೆಸಿದಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಧಾನ್ಯ ಅವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು.) ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಅಷ್ಯೂರ್ಡ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಇದೆಯೋ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಂಥಕಡೆ ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ, ರೈತರ ಚಿಂತನೆ ಸದಾ ಅವರಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಯಾವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಸಮತಾವಾದಿ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹತೋಟಿಯಿಂದ ಏನು ತೊಂದರೆ ಆಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ರೈತ 2-3 ಪಲ್ಲ ದವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೂ ಪರ್ಮಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ 1949ನೇ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 27ನೇ ತಾರೀಖು ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾರನೇ ದಿನ 28ನೇ ತಾರೀಖು ಅವನು ದವಸ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಎದುರಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಕೇಸು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಸಾವಿರಾರು ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಅಂತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಬಡರೈತರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಂಥ ಒಂದು ಕೀಳ್ಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಕಂಪಲ್‌ಸರಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಎಚ್. ಎಸ್. ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಸುರುಮಾಡಿ ಕೊನೆಯವರಿಗೂ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ನಮ್ಮ ರೈತರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ, ಮುಕ್ಕಾಲುವಾಸಿ ಜನ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಬರದೇ ಇರುವವರು. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಟಾಂ ಟಾಂ ಮಾಡಬೇಕು; ಮುಹಜರ್ ಮಾಡಬೇಕು; ಇದೊಂದೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ತಂದರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೇ 60-70 ಕೇಸುಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ತೆರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇನ್ನೂ withdraw ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಉತ್ತೇಜನ ಉಂಟಾಗಬಹುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈರೀತಿ ಕಿರುಕುಳ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ರೈತರಿಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ? ನಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದುಕೊಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಿರುಕುಳ ಬೇರೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅವರು ಬಹಳ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲೆ ನೋಡಲಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು, ಲಂಚಕೋರತನ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಯಾವ ಬಡರೈತನ ಕಷ್ಟದ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನೇ ದೂಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದ್ರೋಹ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಅನ್ನು ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವಕಡೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಕಿರುಕುಳವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು

ಮುಂದಾದರೂ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಬಾಳಬೇಕು. ಈ ಕಸಬಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಜಿನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ):—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರೈತರಿಗೆ ಎಚ್. ಎಸ್. ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಬರೆಯುವುದು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರೆಯುವುದು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ತರಹ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದು ಈ ಹತೋಟಿಯ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಈಗ ವಿಷವೃಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಡ ಜನಗಳಿಂದ ಎಂದು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದು ಹೋಬಳಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ 400 ಪಲ್ಲ ದವಸವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 2-3 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆದಿರುವವರಿಂದಲೂ ವಸೂಲುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ 5-10 ಸೇರು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹತೋಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಪಕರವಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವನ್ನು ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಯಾರು ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವುದು ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಆಗಿರುವಷ್ಟು ಇನ್ನಾವುದರಲ್ಲೂ ಆಗಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹತೋಟಿ ಇರಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳಿಗೂ ಆಹಾರಸಾಮಗ್ರಿ ಒದಗಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಡರೈತರು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಪೋಷಣೆಮಾಡಿ, ಕಾಡಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಧಾನ್ಯ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ರೈತರು ಪಡತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಒಂದು ರೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದರ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು 'every raiyat must be ashamed of his attitude' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ 'ಯಾರ ಶ್ರಮದಿಂದ ತಾನು ಬದುಕಿ ಅವನನ್ನೇ ದೂಷಣೆಮಾಡಿ, ಬರೀ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು (hear ! hear !). ರೈತ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ರೈತ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೇ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟಾದರೂ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಏನು? ಒಂದು ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಆಹಾರ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಉಂಡಮನೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ರೈತನನ್ನು ಟೀಕಿಸುವುದು,

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.)

ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಆವಹೇಳನ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ನಮಗೆ ಗೌರವ ತರ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾರುಗೆಬೆಳೆ (commercial crops)ಯನ್ನು ಬೆಳೆಯ ಕೂಡದೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ರೈತರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಇರಬಹುದು. 2,000, 3,000 ಪಲ್ಲ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದ ಅದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದು ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದು; ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇರಬಹುದು. ಆದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾವುದೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹಣದ ಆಶೆಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದು, ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆರೀತಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ 170-180 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆತಾನೇ ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಆರೀತಿ ಮಾಡುವವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಈರೀತಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು ಯಾರಿಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ರೈತರಿಗೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ, ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ 100ಕ್ಕೆ 70ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದು ಎಷ್ಟು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮರ್ಮಾ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ತಿರುಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಈಗಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ) — ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ನಾವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಂತೂ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿರೋಧಿಸಲಾರರೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ !!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಿನ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕ್ರಮದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಗೆ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ಆರ್ಡರನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಹೇಗೆ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವುದರಿಂದ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ? ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ರೈತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದೆನಿಸಿದೆ. ಆತನೇನೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ದರೋಡೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದದ್ದರಿಂದ ಜೈಲು ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು.—ಬೆಳೆದಮೂ ತ್ರದಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಶ್ರೀಮೂ ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದರು, ರೈತರು ಬೆಳೆಯದೆ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಜಮೀನುಗ ಳನ್ನು ಪಾಳುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯು ವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ, ಸಾಧನಗಳಿದ್ದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ರೈತನಿಗೆ ಗೌರವವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಜಮೀನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಕಸಬು. ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ತನಗೆ ಲಾಭ ದಾಯಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವು ದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೇ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸೋಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆದುಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳು ವುದು ಯಾವರೀತಿ ನ್ಯಾಯ? ಡಾ|| ಶ್ರೀಕಂಠೇ ಶ್ವರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು, ಈಗಿನ ಪ್ರಕ್ಯೂರ್‌ ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಯಿಲ್ಲ, ಈ ಸುಗ್ಗಿ ಆರ್ಡರನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ದಯವಿಟ್ಟು.....ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಹಾಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು.—ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಭಾವ ನೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಈಗ ತಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ರೈತರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 99ಪಾಲು ಜನರು ಈ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಶೇಕಡ 10 ಜನ ರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇದೇರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗೇನೂ ಈ ಕಾ ನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೇವಲ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದವರಿಗೆಮಾತ್ರ ಈ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಅದರಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ ನೋಡಿ! ಯಾ ವುದೋ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಹಣಿಲೆಖ್ಖ ಬರೆ ಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಪೈರು, ಎಂಟಾಣೆ ಪೈರು, ಹತ್ತಾಣೆ ಪೈರು ಎಂದು ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೋ ಕಾಣೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಲಿತು ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಬಿತ್ತಿಂದು ಹೇಳಿ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 18,000 ಪಲ್ಲ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಾಗು ತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೀನೆ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರತಕ್ಕ ಫಸಲನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಹೇಗೆತಾನೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ? ಅದೂಬೇಡ, ಒಂದೆಡೆ ದವಸವನ್ನು ರಾಸಿಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಎಷ್ಟು ಪಲ್ಲ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಅತನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೇ? ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಫಸಲಿನಲ್ಲಿ ಜಳ್ಳಿದೆಯೋ ಪೊಳ್ಳಿದೆಯೋ; ನಿಂತಿದೆಯೋ, ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅಂದಾಜು ಕಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕಾಏಕಿ ಬಂದು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.)

'ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಾಲ ತಂದುಕೊಡುವುದು? ಅಲ್ಲದೆ, ಇಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಮಾಮೂಲು ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಇತ್ತೆ? ಈಗ 8-10 ವರ್ಷ ಗಳಿಂದ ಈ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದು ದಿವಸ ದಿವಸಕ್ಕೂ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೊಲದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕವೇಳೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸ ಬೇಕಾದರೂ ಪರ್ಮಿಟ್ ಬೇಕಂತೆ! ಆ ಅನಕ್ಷ ರಸ್ಥ ರೈತ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಂದ ಪರ್ಮಿಟ್ ತರುವುದು? ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಿಂದ ದವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡಲೆ ದುಡ್ಡುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹಣ ಬರುವುದು ಯಾವಕಾಲಕ್ಕೋ! ಜೊತೆಗೆ ಆಳತೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲೂ ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸೇರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಬೇಕಾದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿ ಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಹೀಗಾಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಶೇಕಡ 90 ಜನರು ತಾವೇತಾವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ 110 ಸೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—110 ಸೇರು ಕೊಟ್ಟರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬು ದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟೇ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಸಿಭತ್ತ ಎಂದು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ಅರಸೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಣಿಕಟ್ಟೆ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಡೆಯಿತೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ವಿಚಾರಿಸಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗ ಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಹೊರತು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂ ದರೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೋದು ತಿದ್ದು ಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೂಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು 'ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ' ಎಂದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆವರದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಇರಬಹುದು. ಆಂತೂ ನನಗೆ ಅದರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರರಿಗೂ 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು. ಅಂಥವರು ಧಾರಣೆವಾ ಸಿಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರೈತರಿಗೆ ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ

20 ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಅವರೇನಾದರೂ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ರೈತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದುಡಿಯುತ್ತಾನಲ್ಲಾ. ಅವರಿಗೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಂದ ದವಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಹಾಲನ್ನುಮಾತ್ರ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದುಬಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಲು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆಚೆರ ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಹಾಲು ಬರಲಿ, ರಕ್ತ ಬರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಂಸ ಬರಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ರೈತನೂ ಒಂದು ಕಾಮಧೇನು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ನೀವೇನೋ ದವಸವನ್ನು ತಂದು ಈ 12 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಪಡಿತರರೀತ್ಯಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ತಂದು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ರೈತರುಗಳು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಆರ್ಡರಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಏನೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನೋಟೀಸ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು. ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಗಳ ಮುಂದೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದವಸವನ್ನೇನೋ ಅಳೆದು ಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಣ ಬೇಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು.—ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವ ದೇಶದ ಮಾತು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಇಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಾತು. ಆರು ತಿಂಗಳಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ತಾವೇ ಹೇಳಿ, ತಮಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ತಡಮಾಡಿದರೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ನನ್ನ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನಿಸ್ಟರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದುದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನರಲೈಸ್ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು—ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದರು. ಆದರಿಂದ ಅನಾಹುತವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಂದಾದರೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದರೂ ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಾವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು, ಜೈಲಿಗೂಕೂಡ ಹೋಗಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರೈತರೇನೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನೆಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿದೋಚಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದೆ? ಅವರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದಷ್ಟು ರೈತ ಕೊಡಬೇಕು, ಬೆಳೆದಷ್ಟಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು! ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾವ ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.)

ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗಳಾದ ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರೂ, ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರೂ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾ ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ರೈತಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಅವರು ಕೊಡುವ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರು ಏಕೆ ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ? ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮಾರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಲು ಅವರು ಏಕೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು? ಬೆಳೆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ತನಕ ದವಸವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ಗತಿಯೇನು? ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬೇಡವೆ? ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾಹೋದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೆಚ್ಚಿ ಜನ ದಂಗೆಯೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch for half an hour.

The Assembly adjourned for lunch at Thirty-five Minutes past Two of the Clock and re-assembled at Twenty Minutes past Three of the Clock, Mr. Speaker (The Hon'ble Sri V. Venkatappa) in the Chair.

---

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದನೆಯ ಠರಾವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಜನತಾಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ, ಮುಂದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಜನತಾಪಕ್ಷ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ಏನು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಸಹಾಯಕವಾದ ಸಲಹೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಾವು ರೈತರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ, ಬೆಳೆದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವು ಏನಾಗಬೇಕು? ಈಗಿರುವ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೀತ್ಯ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲಿದೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೇಷನ್ ಇದೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಾರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ್ಪ್ರಕಾರ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಶೇಖರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಬೆಳೆದ ರೈತ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು ಎಷ್ಟು, ಬೆಳೆಯದಿರುವ ರೈತರೆಷ್ಟು, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಅಗತ್ಯ, ಎಷ್ಟು ಹೊರದೇಶದಿಂದ ಬರು

ತ್ತದೆ, ಈಗ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಶೇಖರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸದೆ ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಟಿಕೆಟ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವಹಾಗಿಲ್ಲ, ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಿಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ, ಆಗ ಟಿಕೆಟ್ ಪಡೆಯದಿರುವವರನ್ನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವಂತೆ ತಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗೆ ಈ ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮುಂದೆ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಜನತೆಯನ್ನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತಾಪಕ್ಷದ ಒಂದು ಧೋರಣೆ ಈ ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ಆವರು ಇದೇರೀತಿ 15ನೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

"This Assembly is of the opinion that all controls on cloth and other necessaries of life other than food stuffs may be removed,"

Sri D. M. SIDDIAH.—It is a wrong version. It is wrongly worded.

Mr. SPEAKER.—It is not wrong. It is corrected.

Sri D. M. SIDDIAH.—I do not move it.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member need not move it. But that is a different matter.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಆದನ್ನು ಮುಂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಈ ದಿವಸ ಇರುವ ಭಾವನೆ ಆಹಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು 252ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

"With the enactment by the Indian Parliament of the Essential Supplies (Temporary Powers) Act, the general direction and policy in regard to foodgrains has been assumed by the Central Government who have made it clear that in the present context of scarcity and rising prices, control over essential foodgrains has necessarily to continue. This and controls over cloth, iron and steel, etc., being All-India questions, no independent action by this State isolation from the rest of the country is possible."

ಅಂದರೆ ಇದು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಭಾರತವು ಅಮೇರಿಕ, ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೊರತೆಯಿದೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಜಾಮಾಡಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ತಂದಿರುವ 12ನೆಯ ತರಾವಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಶೇಖರಣೆಯನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು, ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಕಡೆ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಹೊರಪಡುತ್ತದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ತೆಗೆದರೆ, ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಜನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆಬಂದು ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿರುವವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟವರಾಗಲೀ ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆಬಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ದವಸ ಬರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 500-600 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುವವರು ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲವೆ? ಅಂಥವರು ಎಷ್ಟನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಬಲಾತ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.)

ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ರೈತರು ನನ್ಮುದು, ನಾವು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಯಾರ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಬಾಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಬಾಕಿ ಬೆಳೆಯದವರಿಗೆ ತಾವು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಬೇರೆ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳಿಂದ ಬದುಕುವ ಜಗತ್ತು. ರೈತರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ಯಾರೂ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿರುವವರಿಲ್ಲವೆ? ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ವಾದ ಮಾಡುವವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಲಿ. The method of procurement must be changed or liberalised ಎಂದು ಹೇಳಿರುವವರು ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಕೆಳಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಬೆಳೆದವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆಯದಿರುವವರಿಂದ ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು? ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾನೂನಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ. ತೊಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಿರುಕುಳವಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ದವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ತತ್ವ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಠರಾವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಇದು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಇದು. ಹೋದಸಾರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆಹಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂನಂತೆ ಮಿನಿಮಂ ಲೆವಿ ಹಾಕಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಅನುಕೂಲತೆಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಆಗಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ—ಈಗ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಂ ಲೆವಿ ಹಾಕಿ ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ 100 ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ 100 ಪಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ—ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಸಹ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರುವಾಗ ಕೇವಲ ಮಿನಿಮಂ ಲೆವಿ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ 100 ಪಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಅಷ್ಯೂರ್ಡ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಇರಿಗೇಷನ್ ಚಾನಲ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಕಡೆ ಲೆವಿಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಏಕಾಏಕಿ ದುಡುಕಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "must be abolished immediately" ಅನ್ನತಕ್ಕ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೋ ಯಾವುದು ಭಾರತದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡೋಣ ಎಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿರಿ

ಎಂದಾಗ ಇನ್ನಾವ ಸಿಸ್ಟಂ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿಸ್ಟಂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಯೋಜನೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಅವರೂ ಮುಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸೇರುವುದರೊಳಗೆ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ಒಂದೇ ಒಂದನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಆಗ ಅವರು ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ದೂಷಣೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ಒಂದು ಆಹಾರದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ದೂಷಣೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೂಕೂಡ - ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಇರುತ್ತದೆ? ಅದರಿಂದ ಅರ್ಥವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇರುವುದು ದೂಷಣೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕಲ್ಲ, ದೂಷಣೆ ಬಂದರೂಕೂಡ ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ದೂಷಣೆ ಹೊರದೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೂಷಣೆ ಬರಲಿ. ಆದರೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ದೂಷಣೆ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ಯಾವ ದೂಷಣೆಗೂ ಅಂಜದೆ, ಅಳುಕದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತತ್ವ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದು ಜನರನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ತು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಯಿಗಳು ಹೇಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಆರೀತಿ ಓಡಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹತ್ತೋಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಅದರಲ್ಲೂ ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದ ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬವಲಾಯಿಸಲು ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರನೇಕರು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಧಾನ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಅನೇಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಏನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ; ಇದೇನು ಇಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ 'ಹಾದು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಾಲ್ಕೈದುಸಲ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ತಪ್ಪು, ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ದೂಷಿಸಿದರೂ ಕೆಲವು ಸಲ್ಲದ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸಹ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾವ್ಯಾವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಳತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರಾಶಿ ಹಾಕಿದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri G. A. ACHARYA.—There are not sufficient technical personnel in the Government to determine even the estimates.

SOME HON'BLE MEMBERS.—Crops.

Sri G. A. ACHARYA.—That is my view.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ವೈಶಾಚಿಕ ವೃತ್ತಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಯಾರೂ ಕೂಡ ಈ ಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ವಸೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬೆಳೆಯುವವನಲ್ಲ, ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ practical ಆಗಿ ಏನುಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೇ ಆದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಿಶ್ಚಯ; ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಎಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದರೂ ಕೂಡ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ; ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರೈತರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ರೀತಿ, ನೀತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪು, ಇದನ್ನು ಒಂದೇಸಾರಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರು ಬಹುಶಃ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಿತ್ರರು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇದೆ, ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಜಾಸೇವೆಗೂ ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ತಕ್ಷಣ ಈ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು? ನಿಶ್ಚಯ, ಅವರಿಗೂ ಇದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದು, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿ. ಈ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಾವಿರಾರು ಟ್ ಧಾನ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲೀ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ನಿಶ್ಚಯ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ತಾವು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು.—ನಾನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದರೆ, ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಇವತ್ತೇ ತೆಗೆದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಜನರು ದಂಗೆ ಎದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೇನಿದ್ದರೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನಾ ರೂಪವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅವರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿಟ್ಟು ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಈ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಒಂದೇಸಾರಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾ

ರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ; ಸರ್ಕಾರ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಒಂದು ಕಡೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ರೇಷ್ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆ? ಒಂದು ರಿಸರ್ವಾಯಿರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ಯಾಲ್ ನೀರಿರುತ್ತದೆ; ನೀರಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅದಕ್ಕೆ 200-300 ಪೈಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ; ಅದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗಾವರೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಪೈಪ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವವರಾರೂ ಬೆಳೆಯುವವರಲ್ಲ. ರೈತರು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅವರು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ತಂದು ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ರೈತನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಮಾರಿಯೇ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತನು ತಾನು ಬೆಳೆದು ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೇಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ, ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಏನಾದರೂ ದೋಷಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸತ್ಯವೇ, ಅಸತ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Janab MOHAMED HANIEF (Bangalore—Muslim).—Mr. Speaker, Sir, I wholeheartedly support the resolution. My reasons are these. The resolution as it stands, if I understand it aright, is this. So far as procurement is concerned, there does not appear to be difference of opinion between those who oppose it and those who are for it. But with regard to the method of procurement, this resolution appears to take an exception. It wants that in the system of procurement a fair method of taking away the produce from the raiyats should be kept in mind; the obvious is there, namely, a raiyat is to give away the surplus. The question is, what is the surplus, who is to determine that surplus and how that surplus is to be determined. There is no indication in any one of the orders issued by the Government to give any guidance in this regard to the procuring officers.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—I do not know if the Hon'ble Member has read the Harvest Order. The utmost detail as to how the surplus has got to be calculated is given there.

Janab MOHAMED HANIEF.—It is precisely from that point of view that I have been attempting to support this resolution. According to the general order to the District Officers, so far as I am aware, of, subject to correction, some procurement quota is prescribed and the officers are told that within a certain period of time they should reach that target. It is well known that if that is not reached, the position of the officer who is entrusted with this task becomes rather unhappy. So, the endeavour on the part of those officers is to procure as much as they can within the prescribed time. If a definite proportion is fixed and the officers are called upon to procure only that much and nothing more, then there may be an understanding between the officers and the raiyats and no injustice would be done. But as matters stand, the persons who go to the walls are not those raiyats who have plenty but those who have little or nothing. Sir, you and I are aware that in Mysore or in India as a whole, means of communication are very difficult. We are told that due to scarcity of rainfall and several other reasons, in some parts, production of foodgrains is a problem. When there is hardly any prospect of a good harvest, it is but natural that the raiyat should think of preserving some quantity for tomorrow. That is a point that will also have to be kept in view by the procuring officers. If procurment is done neglecting that, to that extent certain hardship is felt by the raiyat. I have

(*Janab* MOHAMED HANIEF).

seen along with my friends that in the whole system of production, procurement, rationing and distribution there has not been that amount of care which ought to have been there to be exercised. Western ideas are brought to bear upon the problem. But conditions here are different from the West. They are not suitable for the application of western methods. The raiyats are holders of small bits of land where bull-dozers cannot be made use of; they depend upon the irrigation system. The irrigation system is no doubt improved and production is attempted to be increased. But it is said that production is not enough to cater to the needs of the increasing population in the country. Sir, I question the assumption that population is very large and the food is not sufficient. If that was so, black-marketting would have been nowhere. Because the things that we need, the things that we cannot get in the open market, we get in plenty in black-market if we pay for it. That question is beside the point and I do not want to go into it at all. Now, the question is one of procurement. The work of procurement under the present system is one which is not conducive to the good of either the raiyat or the Government.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble Member suggesting any modification?

Janab MOHAMED HANIEF.—Sir, I am only suggesting that this element of indefiniteness must be removed from the Harvest Order. There must be a definite proportion declared with regard to the surplus.

Mr. SPEAKER.—But that is not the resolution.

Janab MOHAMED HANIEF.—The resolution is that the method of procurement under the system of control obtaining now must be modified.

Mr. SPEAKER.—Must be abolished.

Janab MOHAMED HANIEF.—The mover said that the procuring officer is given the fullest discretion in the matter of determining which raiyat has got surplus and to what extent he has the surplus.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—No discretion.

Janab MOHAMED HANIEF.—The Harvest Order does not contain any facts and figures relating to this. That means procurement is entirely at the discretion of the officer on the spot; it depends upon his experience, his information and his influence brought to bear upon the raiyat.....

(Interruption by Sri G.A. Acharya). I do not want to be interrupted. There is no definite proportion with regard to surplus mentioned in the Harvest Order. There is that indefiniteness, that vagueness which must be definitely removed.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Have you read this order? Is it vague?

Janab MOHAMED HANIEF.—Yes.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is quite definite.

Janab MOHAMED HANIEF.—It is indefinite in the sense that discretion is given to the procuring officer to collect food grains.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—No discretion.

Sri G. A. ACHARYA.—No absolute discretion.

Janab MOHAMED HANIEF.—It is based on the information that that officer can get the correctness of which has got to be verified. That element of indefiniteness, if there is any indefiniteness, must be removed in order to give the raiyat the satisfaction and a feeling that he will have enough for himself and that only the surplus will be taken away. That is what I am emphasising. Let the actual surplus be first determined and then taken away from the raiyat, whether he be a rich raiyat or a poor raiyat. Let there be uniformity about it.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—What is it that is being done now?

Janab MOHAMED HANIEF.—If that is done, black-market will disappear. If that had been done, black-market would have disappeared. But it has not been done. That is my view and I am speaking of course, subject to correction. You may convince me otherwise.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA (Home Minister).—Is it your idea that

all the surplus is not being procured?

Janab MOHAMED HANIEF.—I say that more than the surplus is procured.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—If so, how can there be black-market?

Janab MOHAMED HANIEF.—Because there is grain left with the rich raiyat. From the poor raiyat, everything is taken away. That is why black-market is thriving. Of course, there are diverse reasons.

A VOICE.—Do you mean to say that Government are themselves encouraging black-market?

Janab MOHAMED HANIEF.—Government are encouraging. There are various forces acting and reacting on the Government and they are helpless.

Sri G. A. ACHARYA.—'Helpless'.

Janab MOHAMED HANIEF.—I am saying 'helpless'. I do not say they are not honest. I am not attributing motives. I am not so mean. I am only emphasising that both the rich and poor raiyats may be treated alike and the poor raiyat may also be given what he is entitled to and then the rest may be taken away from him. So long as the control system is there, it is inevitable that grain has to be acquired. But let the surplus be declared in a fair manner after proper assessment and then you acquire the grains from the raiyat. It must be on an equitable and just basis. That is all I want to say.

Sri M. L. NANJARAJ URS (Mysore District—General).—Do you accept Sri K. Sampangiramiah's amendment?

Janab MOHAMED HANIEF.—I accept no amendment.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಠರಾವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ, ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರಿಗೂ ಶ್ರೀವರ್ಮಾ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈಗ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ರೈತರಿಂದ ಧವಸ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೂಡಲೇ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ "ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹತೋಟಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು" ಇದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ದವಸ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೇಲಣ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋದರೆ ಇನ್ನಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು. ಈಗ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ; ಇದರಿಂದ ಅನೀತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೀತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಆದಕಾರಣ ಇದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಭೆ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವುದು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು, ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಿಂದ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಎಚ್. ಎಸ್. ಖಾತೆಯನ್ನು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಟೇಲರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಜ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ್ಗೆ ಮೂರುವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಯುಟೆ ಕಮೀಷನರೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಚ್. ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ 12 ಪಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಟೇ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು)

ಲರು. ಆ ಜಮೀನು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸೇಲಂಸಣ್ಣ ಬೆಳೆಯಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಗುಂಟೆ ಪ್ರದೇಶ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಿದರು. ಒಂದು ಗುಂಟೆ ಎಂದರೆ 121 ಚದರಗಜ; ಬಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಆ ಹಸಿಬತ್ತ ಎಕರೆಗೆ 15 ಪಲ್ಲದಷ್ಟಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—I question his statement.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಎಕರೆಗೆ 15 ಪಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು ಗುಂಟೆಗೆ ಎಷ್ಟಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ನಡೆದದ್ದು. ಆ ಮೇಲೆ ಎಚ್. ಎಸ್. ನ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹತ್ತು ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಡಿದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಎಂಟು ಪಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತು. Crop experiment ನಲ್ಲಿ ಹೋದಸಾರಿ 18 ಪಲ್ಲದಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ average ಕೊಟ್ಟರು. ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ಆದರೆ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ನಾನು ಖಂಡಿತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಶೇಕಡ 15 ರಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಇನ್ನು ಶೇಕಡ 85 ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಜು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಾಳಸಂತೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಪಂತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಒಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಪಟ್ಟಣವಾಸದವರಿಗೆ ನಾವು ಬೆಳೆದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು: ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಬೆಲೆ, ಸೆಸ್, ಲಾಭ ಮುಂತಾದ ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗೆ, ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಕನಿಷ್ಠ ಎಂದಿದ್ದಿರೆ, ಆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಖರ್ಚು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಆರೀತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಖರ್ಚಿನಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸೇಕಡ 15 ರಷ್ಟು ಲಾಭಕೊಡಿ.

ನೀವೆ ಒಂದು ನಿಖರಮಾಡಿ ಸೇಕಡ 15 ಲಾಭ ಕೊಡಿ; ಆಗ ನಾವು ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿದರೆ ಆಗ ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಗುಂಡಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಕೊಡಿ, ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯುವವರನ್ನು ಮೂಗರಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ 18-20 ರೂಪಾಯಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಬೇರೆಕಡೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ನೀವು ಎಷ್ಟಯತನಕ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ತಾವು ಬೆಳೆದಿದ್ದು ದರಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಆಗುವಷ್ಟನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವುದು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. ಅದರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಈ ಬೆಲೆಯೆಂಬುದೇ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ

ಯತನಕ ನಾನು ಸಪ್ಲೈಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಗೆದ್ದೆಯ ವಿಚಾರವಾಯಿತು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—He is making out a very good case in support of the resolution.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು:—ಈಗ ರೈತರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತಪಕ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಅನೇಕಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೊಂಡುತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ದೇಶಾದ್ಯಾಂತವೂ ತುಂಬಾ ಹಾಹಾಕಾರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಜನಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ಈ ಆಹಾರಕ್ಕೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೇ ಜನರಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ 36 ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ 48 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕದಂತಾದರೆ ಆಗ ಜನರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಮರಿಗಳ ಗತಿಯೇನಾಗಬೇಕು? ಆ ರೀತಿ ಆಗದವಿನಾ ಇದರ ಬಿಸಿ ಶ್ರೀಮಾ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರಿಗಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಯಳಂದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರುವ ನಾನಾ ಕಾಂಗಾರಿಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಬೆಳೆಗೆ ಏನೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದುಕಾಲು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ನಾಲೆ, ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರೈತನಿಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೊರತೆಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೇಲಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾದ 'ಲೆವಿ' ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಕರಿಕಾಗೆ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಪರವಾಗಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಗತಕ್ಕದ್ದೇನೋ ಈಗ್ಯೂ ಇದ್ದೇಇದೆ. ಆದರೆ ರೈತ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಜನರು ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸೌಹಾರ್ದ ಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಸರ್ವರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಈ ಪದ್ಧತಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.) ಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಲೋಪದೋಷಗಳ್ಯಾವುವು ಮತ್ತು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಬಹುದಿತ್ತು.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು.—ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳಾಗಿದ್ದಂತೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅಂಥಾವನಿಗೆ ಆಹಾರ ದೊರೆಯದೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಜನರು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೇ ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿಯೇ ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಾಧಾರ. ಅಂಥಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡದೆ ಆತನು ಬೆಳೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 75-80 ರಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಈಗ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಇದೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 13ನೆಯ ತಾರೀಖು ನಡೆದುದ್ದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಏನನ್ನೂ ಬೆಳೆಯದಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೃಷಿಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ತೋರಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಯಾವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಾನು? ಈ ಅಂಶ ರೈತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಲ್ಲೂ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ದಾಸ್ತಾನಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಈಗ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ದಾಸ್ತಾನೂ ಸಹ ಇಡಲಾರದಂಥ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿ ಬಂದುಹೋಯಿತು! ಹೀಗೆ ಎಂದಿನವರೆಗೆ ತಾವು ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅಥವಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಂದಿನ ತನಕವೂ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಆಹಾರದ ಹಾಹಾಕಾರ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಂಡಿತವಾದ ಮಾತು. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಯೆ ತಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತನು ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೋ, ಆ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಆತನು ನಿಲ್ಲಲು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತಿಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು.—ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೇ ನಾಗೀಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಗುಂಟೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ

ಫಸಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ; ಆ ದಾಮಾಷಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅದರಂತೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕೇಸು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರ ವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಮಲ್ದಾರರು, ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮುಂತಾದ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹೋಗಿ 500 ಎಕರೆಯಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬದಿಇಲ್ಲದೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪಹಣಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೋನೋಡಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಹಾಕಿ ಅದರಂತೆ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬತ್ತದ ಮರ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಆಫೀಸರುಗಳು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹತ್ತುಫಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವ ಕಡೆ, 15 ಪಲ್ಲ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ; ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಕಡಮೆ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ! ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು; ಅದರಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು.—ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಬೆಳೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರೇನು ಕೊಟ್ಟಗು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಲಿ. ಹತ್ತುಪಲ್ಲದಷ್ಟಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಬಾನೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೈತ 300 ಪಲ್ಲ ದವಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇನ್ನೂ 45 ಪಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಹಣಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ಮುನ್ನೂರು ಪಲ್ಲಕೊಟ್ಟು 45 ಪಲ್ಲ ಕೊಡದೇ ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಡುವುದು ಸರಿಯೆ? ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯುಧ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಲಿರುವ ಆಯುಧ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಾನೂನು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಸಿಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ರೇರ್ಷ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನುಳಿದ 20 ಭಾಗ ಹೇಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.— ಮೂವತ್ತು ಸೇರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಅದ ರಂತೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ಸೇರಿನಂತೆ ಜೋಳ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು.— ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋ ಜನವೇನು? ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗು ತ್ತದೆಯೆ? ಆಯುಧ ಕೈಲಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಆಯುಧವನ್ನು ಬಿಸಾಟುಬಿಡೋಣ. ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿ ಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆಯು ಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆಯೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಾದ ಹೊರತು ಕಾಳಸಂತೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವೇ ತೆಗೆಯೋಣ, ಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿಯಿರಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಶೇಖ ರಣೆ ಮಾಡಿ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬು ದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೇಳಬಹುದು, ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿರುವು ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾ ಖೆಗೆ ವಹಿಸಬಹುದು. ಇವರು ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ ಬರಾಯಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆ ಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲಿನಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಯಾವ ತರದ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋಗಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯು ತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿ ಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ತುಂಬಾ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದ್ದ ರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನಿತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನು ಮೋದಿಸಬೇಕೆಂದೂ ತನ್ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರ ಶೇಖ ರಣೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಜಾಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಲೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

(Sri B. Channabyre Gowda rose.)

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA (Home Minister).—I would like to intervene in the debate for a few minutes.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Home Minister may reply afterwards.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY (Chief Minister).—No, no; I am replying.

Mr. SPEAKER.—Then, the Hon'ble Home Minister may speak now.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ನಾನೂ ಕೂಡ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಭಾಷಣಗಳಾಗುವಾಗ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್ ರವರು, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯರು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ಡ್ ಎಕಾನಮಿ ಅವರ ತತ್ವ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸುತ್ತಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನನಗೆ ವ್ಯಥೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಅನ್ನು ಬಹಳ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರವೀಣರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿರು ಮಲರಾವ್ ಅವರು ಬಂದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸೈನ್‌ಟಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ಜಾರಿ ಯಲ್ಲಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಆಗ ಬಹುದು, ಆದರೂ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಏನೂ ನ್ಯೂನತೆ ಯಿಲ್ಲ, ಆದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಅಂತ ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾ

ಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಮ್ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಬಹಳ ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫಿಕ್ ಆಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಎಲ್ಲರೂ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಜನಾಬ್ ಹನೀಫ್ ರವರು ಪುಣ್ಯವಂತರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರನ್ನು ಶೋಷಣೆಮಾಡಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವರ ಪೈಕಿ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಚನ್ನ ಬೈರೇಗೌಡರು, ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು, ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರುಸ್ವಾಮಿ, ವಸೂಲು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೇ ಎಂದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು ಅಂತಲೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂಥಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ. ಆದರೆ ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶೇಕಡ 90 ಭಾಗ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ; ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡೋಣ: 1943ರಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಸರಾಸರಿ ನೋಡಿದರೆ 2,54,163 ಜನ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ; ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ; ಸೀಸನಲ್ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಿರಬಹುದು? 2,54,163 ಜನಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಾಹಾಕಾರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು; ಎಷ್ಟು ಗಲಾಟೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿ—ಅವರು ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರುವವರು—ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು 'ಕೋಟ್' ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ 90% ಅಂತ ಹೇಳಬಾರದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇರಬಹುದು. ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಜನಾಬ್ ಹನೀಫ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಲಾಯರು, ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಆರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಖಾತೆದಾರನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ತರಿ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ತಪ್ಪು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲೋಯರ್ಸ್ ನಿಗದಿ ಯಾಗಿದೆ. ಬೀಜುವರಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದೆ; ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸೇರು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕ್ರಾಪ್ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕುಯ್ದು, ರೀಪೆಮಾಡಿ, ಅಳತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು. ಕಾರ್ಯತಹ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಡಿದು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕಣದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಕ್ರಾಪ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು, ಒಂದಲ್ಲ 2-3 ಸಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ random sample survey ಅಂತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀಮಾ ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಎಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಅವರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು).

ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಜು ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 90 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡರ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಡರ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕ್ರಾಪ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಿ ಆ ರೀತಿ ಅಂಡರ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅತಿಕ್ರಮ ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆಗೋ ಅಥವಾ ದುರಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೋ ಅಂಡರ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ 'ಜನರಲೈಸ್' ಮಾಡಬಾರದು. ಈಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಸಭೆಗಿರುವ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ವಸೂಲುಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ 1 ಲಕ್ಷದ 68 ಸಾವಿರ ಟ್ಸ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು 75 ಸಾವಿರ ಟ್ಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. You must make better efforts to maximise procurement, ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂಡರ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ.

Janab MOHAMED HANIEF.— On a point of information, Sir. May I most respectfully ask the Hon'ble Minister whether the collection is made on estimates or on the actuals ?

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—Estimate at the time of harvest.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.— There is no other alternative plan. I would very humbly suggest to my Hon'ble friend Janab Mohamed Hanief to give me an alternative plan. We will also have it examined. In fact I am coming to the alternative plan.

ಆದ್ದರಿಂದ 2,54,000 ಜನ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿದುರಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಬಾಕಿಯವರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಯಾರು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ತರಿಸಿದ್ದೇವೆ. Self-sufficient producers ಮತ್ತು Insufficient producers—ಇವರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ದವರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಪಲ್ಲ ವಸೂಲು ಮಾಡಿರುವುದು ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು ಸಾಕ್ಷಿ ಇದ್ದಾರೆ—ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಭತ್ತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೋರಣ್ಣಗೌಡರು ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಬಾಕಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಗ 28-30 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ 70-75 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಭೆಯವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹತೋಟಿ ಇರುವುದು ಅಪ್ರಿಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ High standard of discipline ಇಲ್ಲವೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ವಭಾವಿಕ. ಅದೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಹತೋಟಿಗಳನ್ನು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹತೋಟಿ ಏರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಾವು ಕಂಟ್ರೋಲು ಅಪ್ರಿಯವಾದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದಂಶ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದದ್ದು 1947-48 ರಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ 1943 ರಿಂದಲೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ಜನರು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ್ದೂ ತಟ್ಟಿದ್ದೇ! ನಾವಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದಾದರೆ, 1944-45 ರಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲದಷ್ಟು ಭತ್ತ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯವರು did not rise a single voice of protest!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—Question! question. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಯ ವರದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಇವತ್ತೋ, ಸಂಗ್ರಹಣ ಕ್ರಮ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ ಕೂಡದೆಂಬದು ನಮ್ಮ ತತ್ವ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಜನರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಣ ನಡೆಸದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಂತು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಜನರಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯದ ಕಾಳೂ ಬಿಡದೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿ? ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಾವೀಗ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 80-90 ಜನರು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ತಾವೇ ದವಸವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದವರೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಬೇಕು. ಅನ್ನದಾತರವರು! ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದೇ ನೆಂದರೆ, ಭತ್ತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ procurement ನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಾದರೋ ತೂರಿ, ಕೇರಿ, ಕೊಡುವ ಕಾಲ ಇತ್ತು. ಈಗ ನಾವು ಭತ್ತ ಕೇಳುವುದಾದರೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಭತ್ತ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕಪ್ಪ ಎನ್ನುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮಗಾಗ ತಾಪತ್ರಯ ಅಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ lowest stock ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ತಂದು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸಿ ಭತ್ತವನ್ನೇ ಹಾಗೆ ತಂದು 'ಮಿಲ್' ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ: ಸ್ಯಾಚುಟರಿ ರೇಷನಿಂಗ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇತರೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಕೊಡಿಯೆಂದು, ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದೇವಾದವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವರೇಕೋ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜೆನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ procure ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ Statutory Rationing ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು. ನನಗಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯ! ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲೂ ನಾವೀಗ 80% ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರೇ ಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ 20% ನಷ್ಟನ್ನು ಅವರು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದವಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು, ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು—ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಈ ದಿನ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರು 3,49,228 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಸಾಕಾ

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.)

ದಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳದವರು 7,89,468 ಜನರಿದ್ದಾರೆ; ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ 3-4 ತಿಂಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ; ಕೆಲವರಿಗೆ 5-6 ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು stageನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಡಿಪೋವಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗಾಗಿ gradual ಆಗಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೂ ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದೇ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. Procurement ಆದ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ 30 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬರೀ ವಾಗ್ವಾದಕ್ಕೆಂದು ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ 30 ಸೇರು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು—ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರರು. ಎಲ್ಲೋ ದುರಾತ್ಮರು, ದುರಾಶೆಯವರು ಮಾರಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಹೋದ ವರುಷ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೇರೀತಿ 40 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ 30 ಸೇರು ಸಾಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಧಾನ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡದ್ದು ಇತರೇ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿ gradual ಆಗಿ adjust ಆಗಿದೆ. ದಾವಣಗೆರೆ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಹೋದಾಗ, ಹೀಗೆ 30 ಸೇರು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಈ ಆರ್ಡರಿನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗಡೆ ಸೇಲಂ, ಚಿತ್ತೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ತೂರನ್ನು ನೋಡಿ. 24 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು! ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರೇ ಮುಂತಾದವರು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಖುದ್ದು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಡಿಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ, ರೇಷನಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಾದರೆ ಪೂರ್ತ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಹೀಗೆ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಆಹಾರದ ಆಡಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವೇನನ್ನೂ ಆತುರದಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏಕ್‌ದಂ ರೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದರೆ ಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಹಾಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಧನವುಳ್ಳ ಮುರಾಸಿಗರು ದವಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ನೀವೇನೋ Prevention of Hoarding and Profiteering Actನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಕಾರ್ಯತಃ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ನಾನೇ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ, ಅಂಗೈ ಅಗಲ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರು 30-40 ಪಲ್ಲ ತಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ! ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಬಹುದು, ನಿಮಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಾರೂ, ಏನು ತೊಂದರೆಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನಾಬ್ ಹನೀಫ್‌ರವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ರೈತನ ಫಸಲಿನ ಅಂದಾಜನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಧಿ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಜನ ಪಂಚಾಯಿತದಾರರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾನು

ಭೋಗರು ಪಟೇಲರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈ ಅಂದಾಜನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆ ರೀತಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ Harvest Order ಏನೋ ಸರಿಯಾಗಿದೆ; ಪಕ್ಕಾ ಆಗಿದೆ. ನಿಪುಣರು ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಕೆಲವರು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕೂತು ಬರೆದು ಬಿಡಬಹುದು; ಚಾವಡಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೂ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ರೈತರಿಗೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು. ನಾವು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಕ್ಕ 2 ಲಕ್ಷ 70 ಸಾವಿರ ಜನರ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ (ಶೇಕಡ), ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚೆನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಶೇಕಡ 90 ಜನರಿಗೆ!!

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಅಪದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯೇ ಎಂದರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಉತ್ತರವೇ!! ತಾವೂ ಹಣವಂತರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಾ? ತಾವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ, ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ imaginary ಬಡರೈತನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ!! ಎಲ್ಲರೂ ಬಡರೈತನ ಪರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುವವರು!! ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—'Advisory' ಯಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಈಗ ನಮ್ಮ commitment ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಭೆಯವರೇನೋ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೂ ಬೇಧ ಭಾವ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದೇನೋ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ:

ಸ್ಟ್ಯಾಚುಟರಿ ರೇಷನಿಂಗ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ—

Heavy manual labour (on Dec. 1950).	...	23,662
Adult population	...	10,36,277
Children	...	2,15,300

ಇಫಾರ್ಮಲ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ—

Heavy manual labour	...	72,652
Adult population	...	36,41,669
Children	...	9,58,228

ಈ ಇಫಾರ್ಮಲ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಟೌನ್‌ಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಗಳು, ನೆಯ್ಗೆಯವರೇ ಮುಂತಾದ ಕಸಬುದಾರರು, ಬೆಳೆಯದ ಕೂಲಿಗಾರರೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆಯದೇಯಿರುವವರೂ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯದೇಯಿರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗಿದೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡದೇಯಿರುವ ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜನರು ಇಂಥಾವರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ರೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚಿಯಿಂದ ಕೆಲವರು, ಮೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ಕೆಲವರು, ಜೂನ್‌ನಿಂದ ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಫಾರ್ಮಲ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರೇ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.)

ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ತೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಕಾಳು ಧಾನ್ಯಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಬೆಲೆ ಕೇಕಡ 200 ರಿಂದ 250 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ರೇಷನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವಕಡೆ 30 ಸೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ತರಾವಿನಲ್ಲಿ compulsory acquisition ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನುಹೊತ್ತಿರುವ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇನು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಎಚ್. ತಿಮ್ಮಾಬೋಯಿಯವರು.—ಮೂವತ್ತು ಸೇರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಈ ಆರ್ಡರ್ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಆಗಿದೆ, ಹೇಗೆ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಈ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ರೇಷನಿಂಗ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಿಂದ ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದವಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು.

ನಮಗೆ off-takes 1945-46 ರಲ್ಲಿ 2,52,100 ಪಲ್ಲ, 1946-47 ರಲ್ಲಿ 28,25,000 ಪಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ, ಇದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ progressive decontrol ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ನಿಷ್ಠುರ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಇರಬಹುದೇ ವಿನಾ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳವರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಕೊಡದೇಯಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಸೇಕಡ 80 ರಷ್ಟಾದರೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ದೇಶದ ಜನರೇ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿಂದಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜ, ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಎರಡು ತರಹೆ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಒಬ್ಬರು elevate ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. We represent the cross-section of our people. We must try to reform them, make them better men and serve our people much better. ಕೆಲವರು ಸ್ವಭಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬೆಲೆ ಮತ್ತು movement ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು procurement ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ 'ಲೆವಿ' ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಇದು ಸಕಾಲವಲ್ಲ, ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಕಿರುವ ಬೀಜದಷ್ಟುಕೂಡ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು. ಈಗಿನ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆವಿ ಪದ್ಧ

ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸೂಕ್ತ ವಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಹೇಳಿದರು.

ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಕಾನೂನಿರುವುದೇ ತಪ್ಪು, ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟು generalise ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಬಹುದು, ಅವರೇನೂ ನಮಗೆ ಹೊಸಬರಲ್ಲ. 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಜನತಾ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹಾಗೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ! ಈ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಏಕ್‌ದಮ್ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರು ದವಸವನ್ನು ತಾವೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೇಸನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು? ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. This Government is not prepared to give any quarter to black-marketeers. ರೈಸ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ, ನೂಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಳಸಂತೆಕೋರರನ್ನು ನಾವು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಕ್ಸೀರುಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ವಿನಾ ಬಾಕಿಯವರು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಹಾಗೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೊಳಗು ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಕೂಡ ತಮಗಿರುವ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದೆ ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ರೈಸ್ ಮಿಲ್‌ಗಳ ಮಾಲೀಕರೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಕೂಡ ಡಿಟೇನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.— ಇಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಾಕೇ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.— ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು, ಆಮೇಲೆ ಅವರು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡುವ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಈಗ ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಸರಾಸರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಏನೇನು ಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.)

ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅದರಂತೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜನರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಸೂಲಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದವಸ ಸಿಕ್ಕಲಿ ಎಂದು free movement ಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. Human nature being what it is ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಳೂ ಬಿಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಆದಕಾರಣ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಶಂಕಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದೇ ಯಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸೂಚಕರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚೆನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಹೋದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಜನರು ಅನೀತಿಯುತರಾಗಿ, ಅವರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೀಳಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಆದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವೇನೇ ಇರಲಿ, ಆ ದಿವಸ ಆ ನಿರ್ಣಯದ ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ಅಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈಗ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಿದರೂ, ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಡಿಲಿಸಿದಂತಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಕೊಂಚ ಉಪಯುಕ್ತವಾದರೂ ಆದೀತೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಂದು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೂ ಆಗಲಿ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಜನರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣವು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಏನೋ ಅವರು ಅವರ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಶಿಸ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಈಗ ತಾನೆ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವರೇ 'ಈ ಬಿಳಿಯ ಟೋಪಿಯವರು' ಬಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜನರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಹೀಗೆ ಆ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಳಿ ಟೋಪಿಯವರಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಆಸೆ ಯಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಪುಂತ್ರಿಗಳೂ "ಈ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು "ಏರೋ ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯಾಣೀಕರನ್ನು, ಚೆಕ್‌ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲಾ, ನೀವು ಈ ಕೂಡಲೆ ಇಳಿದು ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಇರಬಹುದು. ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ. ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸಭೆಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತಾವು ಆಗ ಆಹಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರಿ. ಆ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣ ತೆಗೆಯ ಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ಅಂದು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಚುನಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಪುನಃ ಆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರಿ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಆ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಏನಾಯಿತು? ಆಗ ಹಾಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಏನು ಅನಾಹುತಗಳಾಯಿತು? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಕೂಡ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಅನರ್ಥಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಕಳೆದ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಕಾರ್ಯವನ್ನೇನೂ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಆಹಾರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಅಲ್ಲಿ ಡೀಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಡೀರೇಷನಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿಲ್ಲವೇನು? ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಮಾರು 30 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮೊನ್ನೆ ಶೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಸೂರಿನ ಗ್ರಾಮದ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ 40-40 ಸೇರಿನಂತೆ 80 ಸೇರು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಡಿಪೋವಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದ 10-10 ಸೇರು ಎಂದರೆ 20 ಸೇರು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಡಿಪೋವಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ರೈತರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೋ ದವಸ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹತ್ತತ್ತು ಸೇರು ದವಸ ಜಾಸ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಹೋದರಲ್ಲಾ ಎಂಬೀ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸೈಕಲ್‌ಮೇಲೆ ದವಸ ತಂದಿದ್ದವರನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 3 ಸೇರಿನಂತೆ ಅವರು ಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಈಗ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಬೇಕಾದರೂ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ರೂಪಾಯಿಗೆ 5 ಸೇರಿನ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸಚಿವರೇ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ 5 ಸೇರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಏತಕ್ಕಿರಬೇಕು? ಜನರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಿಂಸಿಸಬೇಕು? ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರ $4\frac{1}{2}$ ಸೇರಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ತಾವೇಕೆ ಹಾಗೆ 5 ಸೇರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜನರಿಗೆ ಧಾನ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಡೀಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬಾರದು? ಗೃಹಸಚಿವರು ಈಗತಾನೆ ತಿಳಿಸಿದರು, ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಶಾಖಾ ಸಚಿವರು ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪಡಿತರ ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೆಳೆ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.)

ಸಹ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆಂದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1944ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಭಾರಿ ಡೆಲಿಗೇಟರುಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಗುಂಪಿನವರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ, ಅವರೂ ಸಹ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಂದುವರಿದ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಇಷ್ಟು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಪರದಿ ಬರೆದಿದ್ದರು! ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಬಾಬಿನ ಪೋರ್ಟ್ಫೋಲಿಯೋವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂದು ಎಂದರೆ 1944ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

"ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಈ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಶೇಖರಣೆಯೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಿದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲು ಎಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂಗಳು 1, 2, 3, 4, 5, 6 ಮತ್ತು 7 ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ನಮೂದುಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆ ಫಾರಂಗಳಿಗೆ ರುಜು ಸಹ ಮಾಡಲು ಬಾರದವರಿಂದ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೆಲವರು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರ್ತು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಈ ರೀತಿಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಕೆಲ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಂಚಾಣವು ಬಿದ್ದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾದ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಯಾವರೀತಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ?"

ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವರೇ ಅಂದು ಆ ರೀತಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಹೌದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಆಗ 8 ವಿಧವಾದ ಎಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಡಕಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟೆ. ಹಿಂದೆಯಾದರೂ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಅದೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಬರಿ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಣೆಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು.

ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಳಗಡೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಈಗ ತಾನೆ ಜೈಲು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗಿರತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಜಮೀನೆಲ್ಲ ಕೇವಲ 3 ಎಕರೆ 28 ಗುಂಟೆ ಮಾತ್ರ. ಆತ ಒಕ್ಕಲಿಗ ರೈತನಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಪರಿಚಯಸ್ಥನಾದ ನೆಯ್ಗೆಯವನು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ವ್ಯವಸಾಯ 12 ಆಣೆಗಳಾದರೆ ನೆಯ್ಗೆಯವನ ವ್ಯವಸಾಯವೆಲ್ಲ 0-8-0 ಬೆಳೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ. ಆತನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ 5 ಜನ

ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆತನಿಗೆ 225 ಸೇರು ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧಹಾಕಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆತನು ಅಷ್ಟನ್ನೂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ದಾಖಲ್ಮಾಡಿದರು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲಿ ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಈಗತಾನೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಬಂದು ಹಾಲಿ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಅಲ್ಪಕಾಲಾವಧಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಡಿಸ್‌ಅಲೋ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಾಳೆ ದಿನ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅವಸರದ ಠರಾವನ್ನೇ ತರುತ್ತೇನೆ. ಆಗ್ಯೆ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸಚಿವರ ಬಳಿಯಿದ್ದಾಗ ಕೋಲಾರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಬ್ಬ ರೈತರು ಬಂದು 12 ಪಲ್ಲ ರಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಹಾಕಿದ್ದರು; ಸದರಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಡಿಪೋವಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದೆ; ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಳತೆಯಾಗುವಾಗ್ಯೆ 9 ಸೇರು ರಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿತು; ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೇಸು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ; ದಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗ.....

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವಂತೆ ಬಹುಶಃ ತೋಟೇ ಬೈರೇಗೌಡರೆಂದಿರಬಹುದು. ಅವರು 1948-49 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಳೂ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರಿಗೆ 19 ಪಲ್ಲ ಕಾಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸ ಲಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರು ಕೊಡುವು ದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದುದ ರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಂಕೀ ಅಂಶ ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅಪದ್ದ ಹೇಳಬಾರದು. ಕೇವಲ 9 ಸೇರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ವಿಚಾರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ 'ಕೆಳಗಿದ್ದಾನೆ, ಕೆಳಗಡೆಯಿದ್ದಾನೆ, ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು' ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನನ್ನ ಬಳಿ ಈಗ ಆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಫೈಲು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ತೋರಿಸಬಲ್ಲೆ. (Interruption).

1948-49ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ, ಭಾಗವಾಗಿ ದ್ದೇವೆ, ನನ್ನ ಷೇರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಕೇಸನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋದರು. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ಷಿಪ್ ಡೀಡ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಮೊದ ಲಿಂದಲೂ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾದ ರುಜುವಾತಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಹೀಗೆ ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸುಗ್ಗಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ರೈತರು ಅಪೀಲು ಹಾಕ ಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರು, ಸಬ್ ಡಿವಿಜ್ ಆಫೀಸರು, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂ ತಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅದು 'ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 23-10-1951 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ವಾಗಿದೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Let not the Hon'ble Member quote instances. It may go to undesirable lengths. I would therefore request him not to quote. Supposing I turn back and quote some of the cases which will be personal and may be very undesirable from his standpoint. I therefore request him not to go further. Or else, I too may have to quote some instances. I may just inform that the Hon'ble Member himself has been proposed for prosecution for holding double cards. Since he is living elsewhere, he should not comment on others.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಹೈಕೋರ್ಟು ಆರ್ಡರಿನಿಂದ ಸದರಿ ರೈತನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ್ದ ಹುಕುಮು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಆರ್ಡರನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರುಗಳೂ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಸುಗ್ಗಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸೇರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಆರ್ಡರಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸಚಿವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಇರುವವರು ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿರುವುದು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ. ಅವರು ಒಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಶೇಕಡ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ! ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಈಗ 13 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ 11 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪಲ್ಲಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ 41 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ 14 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪಲ್ಲಗಳು ರೇಷ್ಮೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ 41 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಯಾವಾಗ? ರೇಷ್ಮೆ ಅವರ ಬಳಿ ಮುಗಿದು ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಮುಗಿದುಹೋದಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಖಚಿತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಕಾರ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದು 14 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲ ಮಾತ್ರ. ಇದು ತಲೆಗೆ ಒಂದಾಣೆ ಭಾಗ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ತೆಗೆದರೆ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ರೇಷ್ಮೆ ತೆಗೆಯಲು ಅವರು ಜನರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ? ಮದ್ರಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಮದರಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ನನಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಕಂಟ್ರೋಲಿಟ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ನೀತಿ ಪತನವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ. ಜನರು ನಿರುತ್ಸಾಹಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಸೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ರೂಪ, ಬಣ್ಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಕೆಂಚೆತ್ತಾದರೂ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

*ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿ ಯವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಜಯಾಪಜಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಸುಖಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. 1943 ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಹತೋಟಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. 1942-43ನೆಯ ಸಾಲಿನಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದನಂತರ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಈ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ಇತರ ದೇಶಗಳವರೆಗೂ ಇದು ಹಬ್ಬಿತು. ಅದರಂತೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಈ ಹತೋಟಿ ಬರಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂತು. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಆಹಾರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರ್ಮಾ ದೇಶದಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಒಂದೊಂದು ದೇಶದವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಂದೂಬಸ್ತನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತೋ ಆಗ ಅದರ ಬಿಸಿ ನಮಗೂ ತಟ್ಟಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳವರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೀತಿಯಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ. ಬಂಗಾಳಾದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಂದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏಕೆ ಬಂತು ಅಂದರೆ ಆಗ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಒಂದುರೀತಿ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕಂಟ್ರೋಲಿನಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ, ಎಷ್ಟೋ ತೊಂದರೆಯಿದೆ, ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಲೆನೋವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಆಗ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ, ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗೆ ಮತ್ತು ತಲೆನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ, ಬಂಗಾಳಾದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಖಂಡಿತ ಸಾಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರವೀಣರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಮೇಲೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಭಾರತ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು ಎಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಭಾಷಣದ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೃತ್ರಿಮವಿಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅದು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ,

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಿಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.)

ಅದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಸುಖವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆರೀತಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಅವಮಾನವಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ರಹಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾತನಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ದಿವಸ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈಗ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಹಾಗೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಸಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಸಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಾದ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತ ಇರತಕ್ಕದ್ದೂ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಪ್ರಮಾಣದ ಧಾನ್ಯ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಈಗಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ಲಾಜಿಕ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ರ್ಯಾಷನಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಜವಿಾನು ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಾಗುವಳಿ ಆಗಬಹುದು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 16 ಔನ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕೂಲಿ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಜಾತಾ, ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಅಂತ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ. ಹೀಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗುವುದು, ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈಗ 10 ವರ್ಷದಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾವು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದು ಪೂರೈಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ: ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು, ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸಪ್ಲೈ ಆಗುವುದು ಎರಡು ಸಾಲದೆ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಆಗಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ದವಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ನೀತಿಯಂತೆ ಏನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅವರು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು; ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಎಷ್ಟು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ,

ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ವಸೂಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಬಿದ್ದಿದೆ, ಇಷ್ಟು ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, ಆಗ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಎಂದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಎದುವರೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ಸರ್ಕಾರಗಳವರಿಂದ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ 50 ವರ್ಷದಿಂದ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಸಂಸ್ಥಾನ ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಭಾರತದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಫ್ರೀ ಎಕಾನಮಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಆಗ ನನಗಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬ್ರೇಕ್‌ಡೌನ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಡೀರೇಷ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ—ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ—ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಮಾಚಾರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅರೀತಿ ಡೀರೇಷ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿಪರೀತ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕದಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ inflow ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರೂರು, ಅನಂತಪುರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ inflow ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ನೀವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನನಗಾದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳು, ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡುಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗಳವರಿಗೆ ಸಪ್ಲೈಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ, ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ದವಸ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಅವರ ಪೈಕಿ ಜಮೀನು ಇರುವವರು ಇಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ದವಸಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅರ್ಧಭಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಾರ್ಷಿಯಲ್ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ಸ್‌ಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಲೇಬೇಕು. ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರುವುದು ಪಟ್ಟಣಗಳವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ, ನಮ್ಮ ತಂಟೆಗೆ ಬರಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ಬಿಡುವುದು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದ, 'ಸೆಲ್ಫ್ಯೂಷ್' ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದ 'ಸೆಲ್ಫ್ಯೂಷ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು, ಆರೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕವರು. ವರ್ಷದ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲವರು 4 ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಕೆಲವರು 6 ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಕೆಲವರು 8 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.)

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯುಟೆರಿ ರೇಷನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷನ್ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What about non-producers ?

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—I will come to that. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕೆಲವುಕಾಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಡಿಪೋಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಾರರಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೂ ಮಿನಿಮಂ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂಥ ವಾದ ಹೇಗೆ ಸಾಧುವಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾದ ಆಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಊಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಡಬಗ್ಗರು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದೂ ಸಹ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವರ ಪಾಡು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಈರೀತಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿರುವ ಕಡೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾರವಾಗಿ ರೇಷನ್ ಕೊಡಿ, ರೇಷನ್ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸಾಲದು, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇರೀತಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಷ್ಟೆ. ಎಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಷ್ಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತರಿಸಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರುವುದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು, ಏನೆಂದರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯುಟೆರಿ ರೇಷನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 12 ಔನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು 10 ಔನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ 2 ಔನ್ಸನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ, ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾಟ, ಮಂತ್ರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—To people living in rural areas who have absolutely no other means except depending on Government depots, do Government agree to give them the same protection as they give to the people living in the ration areas ? If such an assurance is given, it will help us to appreciate the Government point of view.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—There may be some places where full quantity is not being given, but the attempt is there to give the maximum quantity.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Do Government stand committed to that ? It is not a question of giving where it is possible and not where it is not possible, because that will result in discrimination which is against the Constitution.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—Any way, all this will show that a certain amount of control is necessary at present. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದರೆ

ಅಥವಾ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನೇಕವಾದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ವಿಷಯ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. 1947-48ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನನಗೂ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎಷ್ಟೋ ತಲೆನೋವು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಿರುಕುಳವಿಲ್ಲದೆ, ತಲೆಯ ಭಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಎಂಬದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಅದು ಮನಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ; ಮೂರ್ಖತನವಲ್ಲ, ಮೌಢ್ಯವಲ್ಲ; ಹಠಮಾರಿತನದಿಂದಲ್ಲ; ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ಮೂರು ನಾಲು. ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದವೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಒಮ್ಮೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣಣ್ಣು ಮುದುಕಿ 70-80 ವರ್ಷದವಳು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಕೈಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಡಿ-ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆದಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರೂ ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಸನಕರವಾಗಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸಲಾರೆ. ರೈತರಿಗೇನೋ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರೇನೋ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ, ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರೆಷ್ಟು ರೈತವಂಶಸ್ಥರೋ, ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರಿಗೆಷ್ಟು ರೈತರ ಅನುಭವವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನೂ ರೈತವಂಶಸ್ಥನಾಗಿ, ರೈತರ ಅನುಭವವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ರೈತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ರೈತನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬಿ.ಎಲ್. ಪಾಸುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ 5-6 ವರ್ಷ ರೈತನಾಗಿಯೇ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವವನೂ ನಾನು. ಆದರೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಾಗಿ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು, ಇತರೇ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು. ಎರಡನ್ನೂ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಧುವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನೀತಿ ನಮ್ಮದಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಜಾರಿಗೆ ತರುವವರು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರೇ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೇಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri K. R. SREEKANTESWAR (Bangalore City—General).—Why this oscillating policy between control and de-control? Why not the party come forward and say that they have got a definite policy of control?

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—The definite policy of this Government and the Congress Party which is behind this Government is one of gradual de-control. It is neither wedded to controls for all time nor wedded to de-control immediately as is now proposed by the mover of the resolution. As and when circumstances permit, when the time is ripe, when the Government are assured that there will be no serious dislocation or serious harm to any section of the people, then, it would be time enough to de-control; we want to bring about that de-control as speedily as possible.

(HON'BLE SRI K. CHENGALARAYA REDDY.)

ಆದ್ದರಿಂದ ಹತೋಟಿಯೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ್ದಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿಣ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವರು ಹತೋಟಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ರೈತರು ತಮ್ಮ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಬೇಡವೆಂದರೂ, ಬೇರೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಮುಂತಾದ ಮುಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹತೋಟಿಯಿರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿ ಹಿಂಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಇದರ ಹತೋಟಿ ಬೇಕು, ಗಾಣದವರಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಬೇಡ. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಬೇಕು, ನಾವು ಮಾರಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಹತೋಟಿ ಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂಬದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ, ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರುಮಾಡುವವರೂ, ಮಿಲ್ಲಿನವರೂ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಹತೋಟಿ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಸಿಮೆಂಟ್ ತಯಾರುಮಾಡುವವರು ಸಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಮಿಕ್ಕದರ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯಿದ್ದು ಪ್ರತಿಫಲ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸೆಯಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೇ ಆಗಲಿ, ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ವಿಪರೀತ ಬೆಲೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವೇ ಆಗಲಿ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪದಾರ್ಥವೇ ಆಗಲಿ, ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆಯ ಹತೋಟಿ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಧಾರಣೆಗಳು ವಿಪರೀತ ಏರದಂತೆ inflation ನ್ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೋ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ confusion ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನಿದನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವಿಧವಾದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಬಟ್ಟೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೂ ಏಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಕೂಡದು? ಬಟ್ಟೆಯ ದರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ದರದ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟಿನ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗಿರುವುದು. ಒಟ್ಟು ಕಂಟ್ರೋಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಬೆಲೆಯ ಹತೋಟಿ, ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಹತೋಟಿ—ಇವೆಲ್ಲಾ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟೇಜಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಮಾಡುವ ಸ್ಟೇಜಿನವರೆಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಏನೇನು ಹತೋಟಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗು

ತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬೇಡಿ ಎಂದರೆ, ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೇಷನಿಂಗ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹಂಚಿಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಹಾಗಾದರೆ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು, ಒಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಗೋಡೌನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದವರು, ಬೆಳೆಯದವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರೇಷ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಜನರಿಗೆ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿನೋಡಬಹುದು; ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅಷ್ಟುಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಡೀ 30 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವುದೆಂದರೆ, ಈಗಿರುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತರಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್, ಪಾರ್ಷಿಯಲ್ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರುಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ನಾನು "ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು, ರೈತರಿಗೆ ದ್ರೋಹವೆಣಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಶಹಭಾಸ್ ಗಿರಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ರೈತರಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ.

ಬೆಲೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 12-13 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು 23 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಈ ಬೆಲೆಯೂ ಸಾಲದೆಂಬದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣವಿದೆಯೆಂದು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆಗಳನ್ನು rationalise ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಖರ್ಚೆಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಇರುವ ಕಿರುಕುಳದ ವಿಷಯ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಜನರಿಗಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗುಣಗಳು, ಶಿಸ್ತು, regimentation ಮುಂತಾದವು ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ agency ಯಲ್ಲೂ ಈ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ

(ನೂನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು.)

ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು remedy is worse than the disease ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸೇಕಡ 5 ಅಥವಾ 10ರಷ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವುಕಡೆ ಏನೂ ಕಿರುಕುಳವಿಲ್ಲದೇಯಿರಬಹುದು. Perfect ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ, ದೇಶಪ್ರೇಮ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆವಶ್ಯಕ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೂ ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಲ್ಲ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಲ್ಲ, ಕ್ರಮೇಣ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಶಿಸ್ತು, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಮೇಣ ಬರಬೇಕು. ಲೋಪವಿದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬದ್ಧರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟುಬೇಗ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವುಕಡೆ levy system ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಅನೇಕರು ಇದು ಬೇಡ ವಜಾಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಬೆಳೆಯ ಸರಾಸರಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಈ assessment basis ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಂಕಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ತೊಂದರೆ. ಬೆಳೆ ಏಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ಎರಡಾಣೆ, ಎಂಟಾಣೆ ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡಾಣೆ ಆಗಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಾಕಿ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದರಿಂದಲೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿದ್ದರೆ ಒಂದುರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹತ್ತುಜನರಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನರಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ levy ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಜನರಿರಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು irrational ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಎಷ್ಟು ತೊಡಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ theory ಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಮಾತಿಷ್ಟೆ: ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹೀಗಾಗಿವೆಯೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರಮಾದವಾಗಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಸನ್ನಿವೇಶ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದೊಂದು, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ಹತ್ತೋಟ

ಆರು ತಿಂಗಳಿರಲಿ, ಒಂದು ವರ್ಷವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷವಿರಲಿ, ಇದು ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ, ಹಣ ಪಾವತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಬೆಲೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಬಹುದಾದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟುಬೇಗ ಜಯಶೀಲರಾಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟುಬೇಗ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. Levy ಪದ್ಧತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭರವಸೆ ಇದೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಲು ಆಲೋಚನೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಈಗಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. SAMPANGI RAMAIAH.—In view of the assurance given by the Hon'ble Chief Minister, I seek the leave of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Sri B. CHANNABYRE GOWDA.—But, I press the resolution, Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"This Assembly is of the opinion that the system of control under which food articles are being compulsorily acquired from the raiyats in the State be immediately abolished."

The motion was negatived.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Tumkur District—General).—I demand a poll, Sir.

Sri M. MADIAH (Mysore District-Depressed Class).—I rise to a point of order.

ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ಸಭೆಯವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಿಳಿಸಿದನಂತರ, ಅವರು ಪುನಃ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗಾರಂಭಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

So he is not in order.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"This Assembly is of the opinion that the system of control under which food articles are being compulsorily acquired from the raiyats in the State be immediately abolished."

The motion was negatived.

(Four were 'for', one was neutral and forty-three were 'against').

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn to meet again tomorrow at.....

SOME HONOURABLE MEMBERS.—We may meet at 1 P.M., instead of at 12 NOON.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—If the House is agreeable, we may meet at 1 P.M. I leave it to the Chair.

(VOICES.—One o'clock.)

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet again at One of the Clock tomorrow.

The Assembly adjourned at Forty-five Minutes past Five of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, 25th October 1951.

WD 1046—GPB—500—24-12-1951